

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem Mgr. Tomášem Blažkem ve věci

žalobce: **K. V.**

proti

žalovanému:

Krajský úřad Královéhradeckého kraje
sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 4. 2020, č. j. KUKHK-11476/DS/2020/Kj,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 9. 1. 2020, č. j. MMHK/025746/2020/OP/Čih. Správní orgán I. stupně shledal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), a uložil mu pokutu ve výši 1500 Kč a povinnost náhrady nákladů řízení ve výši 1000 Kč.

2. Uvedeného přestupku se měl žalobce dopustit tím, že dne 23. 9. 2019 v 9:17 hodin jako řidič vozidla reg. zn. překročil nejvyšší povolenou rychlost v obci o 18 km/h. Dopustil se tak jednání naplňujícího znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. Správní orgán I. stupně shledal žalobce vinným z předmětného přestupku a uložil mu podle § 35 písm. b) a § 46 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), a § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu pokutu ve výši 1 500 Kč příkazem ze dne 29. 11. 2019, č. j. MMHK/214335/2019/OP/Čih (dále jen „příkaz“).
3. Žalobce podal proti příkazu včasný odpor a správní orgán I. stupně přistoupil k předvolání žalobce k ústnímu jednání, které nařídil na den 9. 1. 2020 v 9:00 hodin. Předvolání bylo žalobci doručeno dne 23. 12. 2019. Žalobce následně dne 8. 1. 2020 požádal o změnu termínu nařízeného ústního jednání, žádal o nahlédnutí do spisu a doložil plnou moc zmocněnce. Správní orgán I. stupně upozornil žalobce při telefonickém hovoru, že omluvu z jednání je třeba náležitě doložit a odkázal na poučení v předvolání. Dne 9. 1. 2020 se uskutečnilo ústní jednání v nepřítomnosti žalobce i jeho zmocněnce, správní orgán I. stupně provedl dokazování a vyčkal, zda žalobce doloží náležitou omluvu nebo dostatečný důvod. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo žalobci doručeno dne 10. 2. 2020, žalobce se proti tomuto rozhodnutí odvolal a k odvolání rovněž přiložil propustku s datem 9. 1. 2020 a propouštěcí zprávu syna z Fakultní nemocnice v Motole ze dne 24. 1. 2020.

II. Obsah žaloby

4. Žalobce předně shrnul dosavadní průběh řízení a uvedl, že se svou účastí na ústním jednání počítal, ale nemohl se ho zúčastnit, protože měl avizováno provedení radioterapeutické léčby onkologického onemocnění svého syna v Nemocnici Na Bulovce v Praze. Vyšetření bylo předběžně naplánováno na 8. 1. nebo 9. 1. 2020 a termín měl být telefonicky upřesněn. Žalobce tuto informaci sdělil správnímu orgánu I. stupně dne 6. 1. 2020, a pokud by byl termín léčby stanoven na den 9. 1. 2020, žádal o nařízení ústního jednání na jiný termín.
5. Žalobce namítá, že správní orgán I. stupně „odmítl záležitost řešit a poskytnout obviněnému jakoukoliv součinnost a sdělil mu, aby se zachoval, jak uzná za vhodné s pohružkou následků“. Avizované upřesnění termínu léčby na 9. 1. 2020 žalobce obdržel dne 7. 1. 2020 a nesouhlasí tak se závěrem žalovaného, že věděl o překážce jeho účasti na ústním jednání již při převzetí předvolání.
6. Žalobce zdůraznil, že odůvodněnou písemnou omluvu z ústního jednání podal včas dne 8. 1. 2020, před konáním ústního jednání a bezprostředně po upřesnění termínu léčby s tím, že potvrzení zdravotnického zařízení doloží následně. Žalobce namítá, že neměl v úmyslu se vyhýbat správnímu řízení nebo jej protahovat, naopak chtěl uplatnit svá práva. Správní orgán I. stupně ale na žádost žalobce nijak nereagoval a nestanovil termín ústního jednání a nahlédnutí do spisu, při němž měl žalobce v úmyslu doložit důvod své omluvy.
7. Žalobce se domnívá, že důvod neúčasti na ústním jednání je z hlediska zákonnosti a lidskosti dostatečně závažný, aby správní orgán I. stupně omluvu respektoval. Šlo o nutný doprovod a dopravu syna k zahájení léčby onkologického onemocnění, které

nesneslo prodlevu, a doprovod žalobce tak byl nutný. Toto tvrzení žalobce doložil lékařskou zprávou.

8. Žalobce namítá, že správní orgán I. stupně posoudil důvodnost omluvy z ústního jednání nesprávně a na základě neúplných důkazů, přičemž nerespektoval právo žalobce nahlédnout do spisu, uvést argumenty na svou obhajobu či navrhnout důkazy. Žalobce se v době spáchání přestupku nacházel ve špatném psychickém stavu a chtěl se vyjádřit k souvisejícím polehčujícím okolnostem na svou obhajobu.
9. Žalobce rovněž namítá, že jsou dány pochybnosti o dostatečnosti skutkových zjištění, a proto nepřipojil své vyjádření a podpis k oznámení o podezření ze spáchání přestupku ze dne 23. 9. 2019. Žalobce se hodlal k věci vyjádřit a navrhnout důkazy k prokázání úplného skutkového stavu, nicméně postupem správního orgánu I. stupně bylo porušeno jeho právo na spravedlivý proces a byl zkrácen na svých právech. Správní orgán I. stupně nemohl řádně posoudit skutkový stav, protože nebyly shromážděny relevantní podklady pro rozhodnutí a byla ignorována žalobcova podání.
10. K řízení o odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně žalobce namítá, že žalovaný napadené rozhodnutí odůvodnil „*formalisticky a snažil se toliko zbagatelizovat nezákonnost postupu správního orgánu I. stupně*“. Žalobce považuje za nepravdivé tvrzení žalovaného, že správní orgán vyčkal doložení omluvy, že omluvu nemohl posoudit a že žalobce nebyl aktivní. Žalobce namítá, že byl aktivní, předem telefonicky avizoval možnou termínovou kolizi a svůj zájem na účasti na ústním jednání, což následně potvrdil písemným podáním s odůvodněnou omluvou. Žalobce považuje za nepřijatelné hodnocení žalovaného, že omluva nebyla správnímu orgánu I. stupně doložena ani po datu konání ústního jednání.
11. Žalovaný se nevypořádal s námitkami žalobce stran nezákonnosti postupu správního orgánu I. stupně a rozhodnutí trpí nedostatkem důvodů a žalobce se domnívá, že napadené rozhodnutí může být nepřezkoumatelné.
12. Žalobce tedy uzavírá, že z výše uvedených důvodů považuje postup žalovaného a napadené rozhodnutí za nesprávné a nezákonné a navrhuje, aby krajský soud napadené rozhodnutí ve spojení s rozhodnutím správního orgánu I. stupně zrušil a rozhodl o nákladech řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

13. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě shrnul dosavadní průběh řízení a setrval na závěrech, k nimž dospěl v žalobou napadeném rozhodnutí. Žalovaný zejména poukazuje na propouštěcí zprávu syna z Fakultní nemocnice Motol ze dne 24. 1. 2020, z níž vyplývá, že syn žalobce byl hospitalizovaný od 20. 1. 2021 do 24. 1. 2021 a nejbližším dnem ve vztahu k datu konání ústního jednání je den 13. 1. 2021. Protože žalobce omluvu řádně a včas nedoložil, správní orgán I. stupně ji nepřijal jako důvodnou. Žalovaný současně uvádí, že žalobce si zvolil zmocněnce, který jej zastupuje se všemi právy a povinnostmi, přičemž ten svou účast neomluvil a k jednání se rovněž nedostavil.
14. Žalovaný plně odkázal na napadené rozhodnutí, ve kterém se projednávanou věcí podrobně zabýval. Domnívá se, že k řízení přistoupil odpovědně, nezaujatě a posoudil všechny relevantní skutečnosti včetně závažnosti jednání. Důkazy, které jsou součástí správního spisu, jsou dostatečně průkazné, skutkový stav byl náležitě zjištěn a je tedy

nepochybné, že žalobce svým jednáním naplnil znaky skutkové podstaty přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu.

15. Žalovaný proto navrhuje, aby krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

16. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného. Ve věci rozhodoval bez nařízení jednání v souladu s § 51 s. ř. s. Žalobu shledal nedůvodnou.
17. Z předloženého správního spisu plyne, že dne 23. 9. 2019 hlídka Městské policie Hradec Králové zjistila měřícím zařízením TruCam LTI 20/20, že žalobce jako řidič motorového vozidla reg. zn. překročil nejvyšší povolenou rychlost o 18 km/h (po odečtení možné odchylky měření) v místě, kde je dovolená rychlost jízdy do 50 km/h. Uvedeným jednáním žalobce porušil povinnost dle § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu: „[v] obci *smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km.h-1, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km.h-1.*“
18. Správní orgán I. stupně proto rozhodnutím ze dne 9. 1. 2020, č. j. MMHK/025746/2020/OP/Čih, shledal žalobce vinným z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. Tedy z přestupku, kterého se dopustí fyzická osoba tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla „*překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km.h-1 nebo mimo obec o méně než 30 km.h-1.*“ Za tento přestupek žalobci uložil pokutu ve výši 1 500 Kč a povinnost nahradit náklady spojené s projednáním přestupku ve výši 1 000 Kč.
19. Krajský soud předně konstatuje, že napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné. Žalovaný srozumitelně odůvodnil závěry, k nimž dospěl, a řádně se vypořádal také s odvolacími námitkami uplatněnými žalobcem.
20. Žalobní námitky směřují z významné části primárně k zákonnosti postupu správního orgánu I. stupně při konání ústního jednání v nepřítomnosti žalobce, resp. jeho zmocněnce. Žalobce nicméně současně namítl, že jsou zde pochybnosti o dostatečnosti skutkových zjištění, která nelze považovat za dostatečná s ohledem na objektivně omezené možnosti na místě jednání.
21. Správní orgán I. stupně uvádí na str. 3 až 4 rozhodnutí výčet důkazních prostředků, z nichž vycházel při dokazování ve smyslu § 53 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „s. ř.“). Krajský soud se ztotožňuje se závěry správních orgánů, že skutkový stav byl spolehlivě zjištěn. Oznámení podezření ze spáchání přestupku - fotodokumentace, č. j. 2019/30035, zachycuje předmětné vozidlo reg. zn., jehož řidičem byl v dané chvíli žalobce, pohybující se naměřenou rychlostí 71 km/h (bez odečtení odchylky) na pozemní komunikaci s rychlostním limitem 50 km/h. Měření bylo provedeno v místě schváleném Policií ČR (viz stanovisko ze dne 22. 2. 2019, č. j. KRPH-18729-2/ČJ-2019-050206), certifikovaným zařízením a proškolenou obsluhou. Součástí spisu je také dokument s GPS souřadnicemi osvědčujícími místo měření, fotodokumentace předmětného vozidla či fotografie z měřícího zařízení.

22. Z uvedených důkazních prostředků lze jednoznačně vyvodit závěr, že žalovaný shromáždil relevantní podklady pro své rozhodnutí, a že žalobce svým jednáním naplnil materiální i formální znaky přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, tedy že jako řidič vozidla reg. zn. z nedbalosti ohrozil bezpečnost a plynulost silničního provozu na pozemních komunikacích jednáním v rozporu s § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Žalobní námitka ohledně nedostatečně zjištěného skutkového stavu tedy není důvodná.
23. V následující části odůvodnění krajský soud posoudí žalobní námitky týkající se konání ústního jednání v nepřítomnosti žalobce, resp. jeho zmocněnce, a zejména důvodnosti jeho omluvy z ústního jednání. Z obsahu správního spisu vyplývá, že správní orgán I. stupně nařídil ústní jednání o přestupku na den 9. 1. 2020 v 9:00 hodin. Žalobce doručil den před konáním ústního jednání (8. 1. 2020) omluvu z ústního jednání, kterou odůvodnil nutným doprovodem a dopravou nemocného syna na léčení do nemocnice v Praze v den konání ústního jednání. V této omluvě avizoval následné doložení potvrzení o vyšetření zdravotnickým zařízením. Žalobce omluvu nicméně nedoložil a správní orgán I. stupně tedy dne 7. 2. 2020 přistoupil k vypravení rozhodnutí. Ve včasné odvolání proti rozhodnutí poté žalobce doložil propustku s datem 9. 1. 2020 a propouštěcí zprávu z hospitalizace žalobcova syna od 20. 1. 2020 do 24. 1. 2020.
24. Žalobce zejména namítá, že dne 6. 1. 2020 avizoval svou možnou nepřítomnost na ústním jednání, přičemž správní orgán I. stupně odmítl tuto záležitost řešit a poskytnout jakoukoliv součinnost. Žalobce uvedl, že se o konečném termínu 9. 1. 2020 pro léčbu nemocného syna dozvěděl 7. 1. 2020 a bezprostředně poté zaslal správnímu orgánu včasnou odůvodněnou omluvu dne 8. 1. 2020. Žalobce namítá, že neměl v úmyslu vyhýbat se správnímu řízení nebo jej protahovat, naopak chtěl uplatnit svá práva. Správní orgán I. stupně ale na žádost žalobce nijak nereagoval a nestanovil termín ústního jednání a nahlédnutí do spisu, při němž měl žalobce v úmyslu doložit důvod své omluvy.
25. Žalobce se domnívá, že důvod neúčasti na ústním jednání je z hlediska zákonnosti a lidskosti dostatečně závažný, aby správní orgán I. stupně omluvu respektoval. Šlo o nutný doprovod a dopravu syna k zahájení léčby onkologického onemocnění, které nesneslo prodlevu, a doprovod žalobce tak byl nutný. Toto tvrzení žalobce doložil lékařskou zprávou. Žalobce proto namítá, že správní orgán I. stupně posoudil důvodnost omluvy z ústního jednání nesprávně a na základě neúplných důkazů, přičemž nerespektoval právo žalobce nahlédnout do spisu, uvést argumenty na svou obhajobu či navrhnout důkazy. Žalobce se v době spáchání přestupku nacházel ve špatném psychickém stavu a chtěl se vyjádřit k souvisejícím polehčujícím okolnostem na svou obhajobu.
26. Zákon o odpovědnosti za přestupky v § 80 odst. 4 stanoví, že: „[ú]stní jednání lze konat bez přítomnosti obviněného jen tehdy, jestliže byl řádně předvolán a [...] pokud se na předvolání nedostaví bez náležité omluvy nebo bez dostatečného důvodu.“ Žalobce byl řádně předvolán k ústnímu jednání předvoláním, které mu bylo doručeno dne 23. 12. 2019. Dne 8. 1. 2020 poté žalobce doručil správnímu orgánu I. stupně omluvu z ústního jednání a svou nepřítomnost odůvodnil nutným doprovodem svého nemocného syna na léčbu onkologického onemocnění. Krajský soud na tomto místě podotýká, že nezpochybňuje závažnost žalobcovy rodinné situace a nutnost řešit těžkosti, které by bezpochyby odůvodňovaly nepřítomnost na ústním jednání o přestupku. Nemůže ale již souhlasit s postupem, který žalobce v projednávané věci zvolil.

27. Lze se totiž ztotožnit se závěry správního orgánu I. stupně, že pokud žalobce v omluvě z ústního jednání uvedl, že se jedná o „*naplánované zahájení léčby*“, musel o této události vědět dříve než předposlední den před konáním ústního jednání o přestupku. Žalobcova omluva tedy nebyla včasná, protože po žalobci lze za takové situace spravedlivě požadovat, aby uvědomil správní orgán o důvodu své nepřítomnosti na ústním jednání bezprostředně poté, co se jej dozví (srov. např. rozsudek NSS ze dne 14. 6. 2019, č. j. 3 As 247/2017 - 53). Ačkoliv žalobce namítá, že tak učinil, nelze mu přisvědčit, protože o termínu plánované léčby svého syna musel vědět již dříve. Tento závěr vyplývá mj. i z žalobcova tvrzení, že 6. 1. 2020 telefonicky informoval správní orgán o možné kolizi termínu léčby s ústním jednáním, z čehož lze usuzovat, že žalobce o možném termínu vyšetření věděl před již tímto okamžikem. Krajský soud v této věci poukazuje také na rozsudek NSS ze dne 8. 3. 2017, č. j. 3 As 14/2016 - 29, dle kterého „*v bezdůvodném oddalování okamžiku sdělení omluvy správnímu orgánu lze spatřovat znaky obstrukčního jednání*“.
28. Rovněž je třeba podotknout, že pokud měl žalobce úmysl doložit následně potvrzení o doprovodu syna k léčbě, mohl tak učinit, protože správní orgán I. stupně na tento úkon vyčkával a vypravil rozhodnutí až dne 7. 2. 2020 (žalobci doručeno 10. 2. 2020). V mezidobí měl žalobce dostatečný prostor, aby případný důvod své nepřítomnosti náležitě doložil, a neučinil-li tak, svědčí to spíše o účelovosti omluvy a obstrukci řízení. Krajský soud k tomuto závěru vede i skutečnost, že je zde patrný rozpor v žalobní argumentaci a reálném skutkovém stavu. Pokud žalobce namítá, že neměl v úmyslu protahovat správní řízení a naopak chtěl uplatnit svá práva, mohl žalobce doložit tvrzenou lékařskou zprávu. Žalobce tak nicméně neučinil, byť mu k tomu správní orgán I. stupně poskytl dostatečný časový úsek, a poskytl „pouze“ propouštěcí zprávu vztahující se k odlišnému datu bez relevance k datu ústního jednání.
29. Žalobce doložil avizované potvrzení až k odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Jde o zmíněnou propouštěcí zprávu z FN Motol, která svědčí o hospitalizaci nemocného syna od 20. 1. do 24. 1. 2020. Nejbližší datum, které je ve zprávě uvedené, a je současně nejbližší datu 9. 1. 2020, je den 13. 1. 2020, kdy byl syn žalobce přijat k zahájení protonové terapie. Žádná léčba v den 9. 1. 2020 ve zprávě nicméně uvedena není. Uvedené skutečnosti shledaly i správní orgány a lze proto uvést, že správně posoudily žalobcovu omluvu z ústního jednání jako nedůvodnou, protože nebyla podána včas a nebyla náležitě odůvodněna. Důkazní břemeno ohledně prokázání náležitosti omluvy leží na osobě, která omluvu podává (srov. rozsudek NSS ze dne 27. 1. 2015, č. j. 6 As 215/2014 - 25), přičemž výše byly vyloženy důvody, proč žalobce toto důkazní břemeno neunesl.
30. Krajský soud rovněž konstatuje, že hodnocení toho, zda se v konkrétním případě jedná o náležitou omluvu, resp. důležitý důvod, přísluší správnímu orgánu (srov. rozsudek NSS ze dne 17. 1. 2017, č. j. 6 As 151/2016 - 19). Pokud tedy správní orgán nejedná při posuzování omluvy v rozporu se zásadou libovůle a nejde o zjevný excés z mezí správního uvážení, krajský soud přistupuje k posouzení postupu správních orgánů v souladu s uvedenou judikaturou NSS a do jeho diskrece za těchto okolností nezasahuje.
31. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem osvědčujícím dostatečnost skutkových zjištění (viz bod 24 až 25 odůvodnění rozsudku) nebyla nepřítomnost žalobce u ústního jednání na překážku zjištění stavu věci. Krajský soud současně na okraj podotýká, že pokud chtěl žalobce při jednání poukázat na polehčující okolnosti, pak krajskému soudu není zřejmé,

čeho by tím mohl dosáhnout, jestliže správní orgán I. stupně i bez toho žalobci uložil pokutu na dolní hranici zákonné sazby. Žalobcova nepřítomnost na ústním jednání nebyla nezbytná i z toho důvodu, že byl zastoupen zmocněncem, který mohl při ústní jednání reprezentovat žalobcovy zájmy a hájit jeho práva. Zmocněnec se však rovněž ústního jednání nezúčastnil, a svou nepřítomnost také náležitě neomluvil.

V. Závěr a náklady řízení

32. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobcem jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
33. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 31. května 2021

Mgr. Tomáš Blažek v. r.
samosoudce